

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 4 năm 2017

Số 339

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao phải tu, tu để làm gì ?
2. Người tu thiền còn mạo danh tìm cách phá hoại, phần hồn sẽ ra sao ?
3. Muốn tái lập sự hòa bình trong nội bộ thì phải làm sao ?
4. Tranh danh đoạt lợi không được lại giận hờn tại sao ?
5. Không biết nguyên lý của đạo mẫu mà muốn làm sư phụ thì sẽ ra sao ?
6. Luật nhân quả nằm ở đâu ?
7. Thực hiện tình thương và đạo đức để làm gì ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 08/07/99 4 : 08 AM 1) Hỏi: Tại sao phải tu, tu để làm gì ? Đáp: Thừa tu để có cơ hội thấy rõ sự sai lầm của chính mình mà sửa. Kệ : Ăn năn sám hối tự giam mình Bớt động bớt mê rõ tiến trình Hồn chủ thân hành trong dứt khoát Sửa mình tiến hóa lại càng minh.	Montréal, 09/07/99 5 : 00 AM 2) Hỏi: Người tu thiền còn mạo danh tìm cách phá hoại, phần hồn sẽ ra sao ? Đáp: Thừa người tu thiếu thành thật và mưu mô phá hoại thì phần hồn sẽ bị đọa ở tương lai, số khổ khiến làm điều sai quấy mà không hay. Kệ : Nhân quả rõ ràng thân phải chịu Hại ai chẳng được chẳng còn siêu Công bằng không đạt tâm không tiến Hành hạ tâm mình khó đạt siêu.
Montréal, 10/07/99 9 : 22 AM 3) Hỏi: Muốn tái lập sự hòa bình trong nội bộ thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn tái lập sự hòa bình trong nội bộ thì cần tu sửa khối óc sớm trở về với trật tự và thanh tịnh với phương pháp đang hành. Trừ phi mưu mô phá hoại thì trước khí trong cơ tạng và khối óc không giải được. Kệ : Trước khí hoành hành trí bất minh Từ bi biến mất hại tâm mình Tranh nhau giữ chức không thanh tịnh Rước trước không thanh tự hại mình.	Montréal, 11/07/99 7 : 57 AM 4) Hỏi: Tranh danh đoạt lợi không được lại giận hờn tại sao ? Đáp: Thừa tranh danh đoạt lợi không được lại giận hờn là vì tâm không hành trí không khai, chỉ hiểu được một góc nào thôi, tưởng lầm là toàn giác. Kệ : Trí tuệ không minh trí khó bàn Từ bi không có tâm không an Thiếu thanh tịnh vì tâm chưa giác Động loạn phần hồn khó chuyển sang.
Montréal, 12/07/99 2 : 52 AM 5) Hỏi: Không biết nguyên lý của đạo mẫu mà muốn làm sư phụ thì sẽ ra sao ? Đáp: Thừa tu chưa mở trí tâm chưa minh thì rất dễ sai lầm, muốn làm sư phụ thì phải sáng suốt và thanh tịnh, chí công vô tư, tu thiền đứng đắn, nhiên hậu mới có cơ hội dìu dắt người kế tiếp. Kệ : Thực hiện công phu trí vững bền Giải minh đời đạo đạt thông nền Quy nguyên giếng mối tâm minh triết Thành thật sửa mình kính trọng nền.	Montréal, 13/07/99 4 : 25 AM 6) Hỏi: Luật nhân quả nằm ở đâu ? Đáp: Thừa luật nhân quả nằm ở tâm người, tâm làm thân chịu là vậy, không thể đổ thừa cho người khác được. Kệ : Lương tâm cần rút khó thông qua Ấm ảnh trong lòng khó vượt qua Níu kéo chơn hồn trong khó dứt Dây dưa lẫn quần động tâm a.
Montréal, 14/07/99 8 : 11 AM 7) Hỏi: Thực hiện tình thương và đạo đức để làm gì ? Đáp: Thừa thực hiện tình thương và đạo đức để giúp đỡ người nghèo khổ tự thức sự sai lầm của chính họ mà tu. Kệ : Lu bu động loạn tự mê mù Sống khổ tự tu tự giải ngu Mê loạn không còn tâm thức giác Chính mình tu sửa chẳng còn ngu.	

MẪU ÁI 54

*Cảnh trời tụ họp trăng sao
Thế gian tụ họp ánh đào tơ duyên
Thâm tâm đón nhận diệu huyền
Người người thông cảm tự truyền cảm giao.*

Sự sáng suốt và sum họp của vũ trụ không khác gì sự sẵn có của cơ thể con người, nó uyển chuyển thâm giao từ kiếp này cho đến kiếp khác, quy nguyên cũng không sao tránh khỏi được thực trạng của nội tâm.

*Thương mình thương họ phải tâm
Chơn tâm chánh thức tránh lầm tránh sai
Tuy rằng thiên địa an bài
Ngày ngày phải sửa mới hài lòng son.*

Sự tự nhiên đã sẵn có ở trong tâm khảm của mọi người, nhưng thường thường nó đã bị thất lạc cũng vì sự cố ý tham sân của mọi người.

*Tuy rằng hoa nở miệng cười
Tâm không cởi mở chẳng tươi ướp tình
Người người đối diện thân hình
Tình thương chẳng có sự ghình lấy nhau.*

Sự chiến tranh đã bộc phát khắp nơi trên mảnh đất phù sanh này cũng vì đang khan hiếm sự thành thật của tình thương và xây dựng.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 28/11/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

KINH SÁCH & KINH ĐIỂN

Kinh sách giáo lý của các tôn giáo vẫn cần thiết và hữu ích cho sự nghiên cứu và học hỏi của mọi người. Nó giúp mọi người mở rộng tầm hiểu biết của mình; đồng thời hướng dẫn phân nào trong khi tất cả hãy còn chập chững trên đường tâm đạo và học đạo.

Nhưng khi chúng ta đã bước vào Điển giới, đã mở được bộ đầu, và quy tụ được Điển Quang do công phu Thiền Định (*theo PLVVKHHBPP chẳng hạn*), thì việc đọc kinh sách không còn thực sự cần thiết nữa. Những giảng giải, phân tích trong kinh sách không còn đủ đáp ứng thiết thực cho những người đã bước vào Vô Vi Điển Giới thực sự.

Nếu đã đạt được trình độ Điển Quang, thì đọc kinh sách – do người đời sao chép, dễ bị tam sao thất bản – chúng ta sẽ thấy nặng nề chán ngán, buồn mõi đôi mắt, nặng ngực ê đầu v.v... Những lý luận của sách vở không còn có thể nhét vô được nữa. Bởi vì kinh sách là do sự sao chép, sưu tầm từ những kiến thức và phạm trí của những kẻ chưa chứng đắc, không thực sự có công năng tu luyện. Nó thường chỉ là những ý tưởng thêm thắt, thêm dẹt giả tạo. Ngay cả đến những lời giảng dạy, thuyết pháp của các vị tu sĩ chỉ giỏi qua kiến thức, nhưng không có trình độ thực chứng, thực đạt bằng công năng tu luyện, cũng không làm thỏa mãn như cầu học hỏi tiến hóa của người tu Vô Vi Điển Giới. Khi tiếp xúc họ, nghe họ nói chuyện hay thuyết giảng, chúng ta sẽ cảm thấy quàng quàng nặng nề khó chịu ở ngực, hoặc ở đầu và thấy ngay sự bế tắc của họ qua lời ồn ào biện luận nhưng lại thiếu thực chất của tu chứng. Đó là khả năng đo lường bén nhạy, sâu sắc

của Điển mà người tu theo PLVVKHHBPP đều sẽ đạt đến, và nhờ đó kẻ đối diện không thể lừa gạt chúng ta được.

Đối với người tu theo PLVVKHHBPP thì chỉ có những vị có trình độ cao hơn thực sự, mới có thể làm cho họ cảm thấy thỏa mãn, thấy nhẹ nhàng đầu óc và mở mang sáng suốt hơn. Và chỉ có những bài giảng dạy hay kinh do các vị đã chứng đắc qua công năng tu chứng mới làm cho người tu Điển giới cảm thấy có thể tiếp thu được mà thôi. Những kinh ấy gọi là Kinh Điển.

Cho nên, các huynh đệ theo Thiền Pháp Vô Vi nên mừng khi thấy mình không còn có thể tiếp thu những kiến thức từ các kinh sách hoặc thấy được sự nhai lại kinh sách của người đối diện. Điều này chứng tỏ các huynh đệ đã đạt được một bước tiến khá xa trong Điển giới! Đó là điều mà những người tu sẽ tự chứng nghiệm qua công lao tu luyện của mình. Nó xác minh lời dạy của Ông Tám là đúng thực một trăm phần trăm :

“Coi sách viết về đời, lấy cái tâm này (*chỉ con tim bằng thịt*) viết về Đạo là không bao giờ coi dính hết, không phải là khi, nhưng không dính nữa; coi về Điển nó rút cái bộ đầu, cái đó nên coi...” (*Trích lời giảng của Đức Thầy*).

Kinh là kinh mạch ở trong ta,
Hành luyện khai thông rõ chánh tà;
Lý thuyết, ngôn từ phương tiện tạm,
Hữu tâm, hữu điển kiến Di Đà.

(Mai Chát)

Lại Nói về THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Khoảng năm 1980, Đức Thầy dạy bạn đạo tìm cách dịch sách Địa Ngục Du Ký. Hai anh PNQ và PNT liên lạc một ông chuyên dịch chuyện chương ở Quận Cam nhờ dịch. Ông này có ý đòi tiền thì bệnh, mất. Bản thảo được giao cho giáo sư Đào Mộng Nam tiếp tục tại thiền đường Culver City, Los Angeles, khoảng năm 1982. Chị NKD đánh máy, anh NNN bỏ dấu, nhà in Vô Vi (anh NNH, anh chị LVG, anh TVĐ...) in. Sau khi xong ĐNDK thì anh ĐMN, lúc này đã về Quận Cam, xin dịch TĐDK vì thấy quá hay và được Đức Thầy chấp thuận. Ba hồi (1, 2, 3) đạo Cửa Nam Thiên do một vị Bề Trên thêm vào, với nhân vật Tôn Ngộ Không, để ra bài thi cho độc giả.

THẬP NHỊ TRÙNG THIÊN:

Nếu bạn là một người đầy tâm đạo, không quá chấp nhất, thì có thể đọc từ đầu đến cuối, không có chi tiết nào sai, học hỏi rất nhiều. Nhưng nếu bạn là một hành “giả”, là trí thức “da”, muốn hiểu biết rõ ràng thì đầu tiên nên vào chương 9, đọc phần “Thập Nhị Trùng Thiên”. Đây là mô tả tổng quát về Thiên Đàng. Phớt qua các tầng 1 đến 9, chú ý các tầng 10, 11, 12:

- Tầng 10 có Ngọc Hoàng. Trong Ngọc Chi đầu sách, Ngài xưng là Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn Huyền Linh Cao Thượng Đế. Chương cuối sách gọi Ngài là Ngọc Đế. Các đạo khác gọi tên Ngài khác nhau.
- Tầng 11 có các Đạo Tổ, Bồ Tát, Di Lặc. Ý nghĩa là Côn Lôn Sơn, được nhắc trong sách Phép Xuất Hồn, không được nhắc đến trong sách TĐDK, là ở tầng này.
- Tầng 12 có Ngũ Lão, Tam Thanh, Huyền Huyền Thượng Nhân. Mô tả về tầng này chiếm hơn nửa sách TĐDK.

TẦNG 12:

Hồi 4 (đến 11) đạo Thái Thanh, lên Thượng Thanh, Ngọc Thanh, và Huyền Huyền Thượng Nhân.

Huyền Huyền Thượng Nhân là Thượng Đế thuộc về Thiên Tiên (Đấng Tạo Hóa), Ngọc Hoàng thuộc về Địa Tiên (quản trị 3 cõi).

Hồi 12 đến 24 đạo Ngũ Lão phía dưới Thái Thanh.

TẦNG 11:

Hồi 25 (Quảng Thành Tử).

Hồi 26 (Đức Không Tử).

Hồi 27 (Phật Thích Ca), 28 (Quán Âm), 29 (A Di Đà): các vị này đều được coi là Bồ Tát.

TẦNG 10:

Hồi 30, 31, 32 đạo Tam Quan (cơ sở hành chánh của Ngọc Hoàng).

Hồi 33 (Trung Nghĩa, Hiếu Thảo).

Hồi 34 (Ám Dương giới, cũng thuộc về Khố Địa Tiên của Ngọc Hoàng).

Hồi 35 (Bát Tiên).

Hồi 36 (tiệc Dao Trì).

TAM THẬP TAM THIÊN:

Bên ngoài Thiên Đàng này còn có một cõi khác tên là Tam Thập Tam Thiên (được nhắc 3 lần trong các hồi 4, 10, 12). Theo Vô Vi thì cõi này cũng có hai Thượng Đế:

- Một vị thuộc Võ Phật (Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn, hình người, đại hội kỳ 1 năm 1982).
- Một vị Văn Phật (Thượng Đế Trung Thiên, vô hình vô tướng, đại hội 1983).

Thập Nhị Trùng Thiên là cơ quan thi hành của Tam Thập Tam Thiên. Liên hệ này giống như quốc vương và Thủ Tướng ở thế gian. Các chương trình Thiên Cơ của Ngọc Hoàng đều cần lương bổng từ Tam Thiên Đại Thiên gửi xuống để thực hiện.

So sánh với cấu trúc trong cơ thể con người, Tam Thập Tam Thiên là phần Hồn, Thập Nhị Trùng Thiên là Vía. Thượng Đế Trung Thiên là khối Đại Linh Quang, Nguồn Cội của 96 triệu (danh từ xưa là ức) linh hồn con người. Diêu Trì Kim Mẫu tạo phần vía liên hệ.

Lục Tổ Huệ Năng mô tả Thập Nhị Trùng Thiên là một người ngồi, Đức Thầy mô tả Tam Thập Tam Thiên có đầu tròn và xương sống đứng.

Khuong bửu Võ

Los Angeles, ngày 18 tháng 4/2017

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

V.T, ngày 23/3/1999

Kính thưa Thầy,

Con từ phương xa kính dâng lên Thầy lời chúc sức khỏe để dạy dỗ chúng con trên đường học đạo.

Thưa Thầy, năm nay con 33 tuổi. Cách đây mấy năm con rất buồn, mất đi vẻ hồn nhiên vô tư và con hay bị la là không biết lo. Con rất tốt phước vì đã sinh ra trong một gia đình hiểu biết đạo : cha mẹ hiền và con hiếu thảo, hiện giờ con đang ảm no. Con là đứa con nghèo nhất trong gia đình, ba má và em con rất thương con, không ai đòi hỏi gì ở con hết, chỉ cần con tự lo cho con tốt là được. Vì tui thân là phận gái mà tình và tiền đều không có. Con nghe lời thầy bói, đêm đêm ra giữa trời khấn nguyện rằng : "Con cầu xin Đấng Chư Thiên phò hộ cho con có một dịp may để con con giống mọi người và cũng đỡ tui thân". Nhưng cầu hoài không thấy gì đến mà chỉ thấy Thiên Vô Vi đến với con, do anh Chín ở Mỹ Tho chỉ dẫn. Ban đầu con làm say sưa lắm, con thiền được gần 2 năm. Có hôm con vào thiền, vừa tắt đèn con thấy đầu mình sáng choang, 2 bên màng tang 2 bóng đèn và chính giữa trán. Con thấy hai bên sao lại sáng con sợ tà nhập mà các anh chị bảo tốt. Con không dám kể hết cho anh chị nghe, con sợ mất linh. Có lần soi hồn, đầu con làm một cái búp ở giữa đầu, một luồng khí mát rượi bay ra ở đỉnh đầu con, con rất nhẹ và mát, mãi đến bây giờ ngồi cũng còn. Bao ngày nhìn lên bầu trời đầy kim tuyến, đó có phải là điện không vậy Thầy ? Mỗi lần tối mà con ách xì nó ra giữa chân mày và ở miệng, con không biết kết quả của con là tốt hay xấu, đúng hay sai mong Thầy chỉ dẫn. Con lại mang bệnh làm biếng nữa.

Gần đây con hơi bị lung lay vì người đời dị nghị nhiều quá, nói lớn mà không lập gia đình làm con hơi buồn, có lúc muốn bỏ thiền luôn, bây giờ đỡ rồi. Nếu con ăn mặn hay bị tiêu chảy, còn ăn chay thì không, vậy con bị bệnh đại tràng hay tại thiền mà

vậy? Con còn bệnh bướu cổ nữa, nên làm pháp luân hơi khó.

Con viết thư này kính mong Thầy cho con vài lời chỉ dẫn để con an tâm trên đường học đạo.

Con kính mong sức khỏe Thầy tốt để ngày nào đó tui con sẽ gặp Thầy bằng xương bằng thịt.

Con kính gởi thăm sức khỏe các chú, các bác, anh chị em trọng bạn đạo Vô Vi.

K C

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 5 tháng 5 năm 1999.

K C,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 23 tháng 3 năm 1999, được biết con vẫn thiền đều, lo tu thân và tránh sự làm phiền gia đình là hạnh đức quý nhất. Con chịu thực hành PLVVKHHBPP tự cứu và sẽ ảnh hưởng những người kế tiếp là điều quý. Con bằng lòng tự tu tự tiến là điều cần thiết, Trời Phật luôn luôn chứng tâm cho con. Những gì con đã thấy trong lúc thiền định đều là sự phát triển của tâm linh, quý hơn tiền lẫn tình.

Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai, con mới được thấy nhiều điều khác nhau như vậy, con nên vui và thành tâm tu tiến, chuyện ngoài tai nên bỏ ngoài tai. Tu tâm là chánh kiến, tình đời ô trược khuyến khích và tạo nghiệp mà thôi, trước mắt con thấy bao nhiêu người có chồng con đều khổ cả, đại đa số lo lắng những chuyện không cần thiết, quên đi chuyện tu sửa là chánh nên lâm nạn. Chịu niệm Phật tu tâm dưỡng tánh, ăn năn sám hối thì mọi việc sẽ được bình an, thiên hạ dèm pha đủ điều, nhưng chính con bằng lòng tu thì mới thật sự tự cứu.

Chúc con vui tiến trong thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 22 tháng 8 năm 1988
LUẬT TRỜI

Nhứt nguyên quy hội duyên tiền
Nhị nguyên tạo thể tạo duyên ở đời
Khí thần tỉnh giác chẳng rời
Tứ tượng tạo thể tạo nơi điều hòa
Ngũ hành nội tạng phân qua
Lục phủ hỗ trợ như nhà thế gian
Thất từng la vọng hành quang
Bát quái đồ trận tạo an tâm hồn
Hai vòng nối lại không không
Trường cửu bất hoại khai vòng thức tu
Thập toàn minh giải cảnh tù
Chẳng còn mê chấp chẳng ngu chẳng khờ.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả Đào Mộng Nam

Hồi Hai (tiếp theo)

CHÓ MỰC BUỒN RÂU GIẬN MÌNH TỰ TẠO ÁC NGHIỆP
GIA SỨC ĐAU KHỔ HẬN KIẾP TRƯỚC HOÀNH HÀNH

...

Dương Sinh: Có sao nhà ngươi lại bị đày đọa ở chốn này?

Vân Sinh: Nói ra càng thêm mắc cỡ, thà chẳng nói còn hơn.

Dương Sinh: Ngươi chó có e ngại, đức ân sư Phật Sống đã giải thoát cho ngươi, hãy mau đem những việc làm kiếp trước thuật rõ lại để làm gương cho người đời thì hẳn là công đức vô lượng.

Vân Sinh: Thưa, nếu được như vậy tôi xin kể đoạn đời đã khiến tôi đọa lạc đầu thai làm kiếp chó để người đời được rõ, hầu tránh khỏi những lầm lỗi mà tôi đã phạm phải. Kiếp trước tôi là kẻ bất lương, chuyên cầm đầu du đảng, mượn tiếng bảo vệ an ninh rồi bắt các chủ phòng trà, khiêu vũ trường cùng động mãi dâm nộp tiền. Vì vậy tôi đã trở thành tay đảng điểm ham mê tửu sắc, đôi khi vì quá tham tiền tôi lại cả gan dụ dỗ, uy hiếp cả con gái nhà lành bán mình cho khách mua dâm. Trong thời gian này có một nàng bán phấn, buôn hương tên là Tú Liên tức sen đẹp, ban đầu tôi cướp đoạt tiết trinh rồi sau đó lập kế bán nàng cho động làng chơi làm kiếp gái giang hồ. Nàng đã tin tưởng trao thân gởi phận cho tôi, song tôi lại coi nàng như một thứ đồ chơi. Nàng đã đại dột tin vào sự giả vờ yêu thương của tôi nên suốt năm sáu năm trời bán thịt lấy tiền để cho tôi cờ bạc, tiêu xài, đồng tiền máu xương của nàng bị tôi hoang phí, một sớm nhan sắc tàn phai, tôi không còn lợi dụng được

nữa thì liền bị tôi vất chanh bỏ vỏ, để rồi tôi lại dễ dàng tiếp tục thủ đoạn yêu quái đó với những thiếu nữ khác đồng cảnh ngộ. Một đời sở Khanh tôi kiếm chác được quá nhiều tiền tài nhan sắc, hại con gái đàn bà cùng phá hoại gia bang nhà người không ít. Tú Liên tức sen đẹp bị lừa gạt như vậy thì làm sao sống nổi, còn tôi cuối cùng vì mắc bệnh hoa liễu, không thuốc nào chữa khỏi cuối cùng đành chịu chết. Sau phút lia đời tôi bị quỷ sứ hắc bạch vô thường áp giải xuống âm phủ, Diêm Vương xử án đã phán quyết hình phạt nặng nề, sau khi bị hành hạ khắp các cửa ngục, cuối cùng tôi bị giải qua thập điện Minh Vương, ở đây tôi bị kết án đầu thai làm kiếp chó nhân gian. Vì trần gian là chốn tôi đã làm lắm điều ác độc, nên phải trở lại đền tội, suốt đời chịu khổ sở để tự sửa mình. Tôi đã bị chuyển kiếp làm chó hai lần, kiếp này đầu thai làm chó nhà họ Trần, quả là lâm vào cảnh tuyệt mệnh, vì gia đình này rất nghèo khổ dơ dáy, họ đồ lên mình tôi biết bao thứ hôi thối, bị con cái họ đánh đập, mỗi khi bước vào trong nhà liền bị đuổi ra, tôi phải ở ngoài giữ cửa, cùng dọn phân trẻ, ăn đồ dơ chẳng thú vị gì mà cũng phải cố gắng nuốt, không ăn còn phải chịu khổ sở hơn nhiều. Lần đầu bị chuyển kiếp làm chó khi bị ông già làm thịt quả là rùng rợn, chày gỗ đập đầu, nước sôi xối mình, dao sắc mổ xẻ, băm vằm nồi nóng xào chiên, hầm nấu với cái tên “hương nhục” thịt thơm, tôi hiện thời lòng dạ đau đớn, song tội tôi quá nặng không biết có

biện pháp nào giải quyết được chăng? Mong người đời chớ phạm vào lỗi lầm như tôi đã mắc phải, vì phản bội lại lẽ trời thì chắc chắn sẽ bị đày ải khổ đau. Phải nhớ rằng hành động ác báo không rõ tôi ngày nào mới được đầu thai làm kiếp người? Nếu như được chuyển kiếp mang xác người, tôi nguyện làm kẻ đầu đội trời chân đạp đất, đường đường chính chính không dám có hành động vô lương, bất nghĩa. Kiếp trước vì cố ý làm cho phụ nữ thịt đỏ máu rơi khiến kiếp này tôi gặp nạn lớn, bị người làm thịt vì người đời thích ăn thịt thơm, cho rằng rất bổ dưỡng. Kiếp trước tôi cũng chăm lo tâm bổ cho mình, nên ngày nay làm vật bổ béo cho người, quả là hết đường than oán.

Dương Sinh: Thừa ân sư hân đã ăn năn hối cải xin ân sư cứu độ giùm.

Tế Phậ: Ta đã hoán cốt cho nhà ngươi rồi, đợi tới ngày tận số, lúc tới Minh Phủ tự nhiên thoát thai, ngươi cứ kiên nhẫn trả sạch nợ kiếp này, lo tu công đức cùng đợi kiếp tới. Người đời thấy cảnh này, hẳn đã tỉnh ngộ, vì tiền bạc của cải lường gạt, cướp bóc của người đều là của mượn, chẳng phải là của lương thiện thì ắt có ngày phải hoàn trả, một sợi tơ, sợi tóc cũng không thiếu nổi. Tự nhiên kẻ thật thà chất phác muốn uống gió tây bắc, người xưa nói: “Thiên tài với rồ dại giống nhau”, hại người là họa, cứu người là phúc, câu danh ngôn này thật chí lý, người đời nên lấy đó làm gương. Dương Sinh chuẩn bị trở lại Thánh Đức Đường.

Dương Sinh: Thừa con đã sẵn sàng, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phậ: Đã tới Thánh Đức Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

